УДК 633.888 (476):577.164.2:573.03

Ж. А. РУПАСАВА, Н. П. ПРЫЛІШЧ, В. А. ІГНАЦЕНКА, Р. М. РУДАКОЎСКАЯ

АСАБЛІВАСЦІ СЕЗОННАГА НАЗАПАШВАННЯ ВІТАМІНУ С У РАСЛІНАХ САРДЭЧНІКУ ПЯЦІЛОПАСЦЕВАГА І ВАЛЯР'ЯНУ ЛЕКАВАГА ВА ЎМОВАХ БЕЛАРУСІ

У сувязі з удасканальваннем агратэхнічных прыёмаў вырошчвання публіканскага аб'яднання «Белаграфарміндустрыя» было праведзена комплекснае вывучэнне асаблівасцяў развіцця і асобных бакоў метабалізму рознаўзроставых раслінаў сардэчніку пяцілопасцевага 2-га (красавіцкая сяўба 1991 г.) і 3-га (красавіцкая сяўба 1990 г.) гадоў і 3-га (красавіцкая сяўба 1991 г.) культуры па агульнапрынятай агратэхніцы на добраакультуранай сярэднепадзолістай лёгкасуглінкавай глебе ў спецсаўгасе «Вялікае Мажэйкава» Шчучынскага раёна Гродзенскай вобласці.

Асабліва цікавым пры вывучэнні лекавых раслінаў уяўляецца даследаванне сезоннай дынамікі назапашвання ў іх вітаміну С, які валодае высокай біялагічнай актыўнасцю і мае функцыянальную сувязь з цэнт-

ральным звяном метабалізму клеткі — дыхальным працэсам.

Штомесячна ад мая да верасня ў свежых усярэдненых пробах лістоў вызначалі колькасць аскарбінавай кіслаты стандартным індафенольным метадам [1]. Атрыманыя эксперыментальныя даныя паказалі, што яе канцэнтрацыя ў ліставой тканцы сардэчніку пяцілопасцевага прыкметна вар іравала па фазах развіцця пры наяўнасці пэўнага падабенства тэндэнцый у раслінаў абедзвюх узроставых групаў (табліца). Найбольш высокія велічыні гэтага паказчыка адзначаліся ў апошняй дэкадзе мая, на стадыі першага вегетатыўнага росту, а таксама ў канцы верасня, у

перыяд заканчэння другога цвіцення. Неабходна адзначыць, што ход крывой назапашвання вітаміну С у значнай ступені дубліраваў дынаміку хларафілаў (табліца). Гэта сведчыць пра непасрэдны ўдзел аскарбінату ў акісляльна-аднаўленчых працэсах, якія маюць сувязь з біясінтэзам зялёных пігментаў. Разам з тым былі вызначаны індывідуальныя асаблівасці ў назапашванні вітаміну С для раслінаў узроставых групаў, якія параўноўваюцца. Так, яшчэ ў пачатку вегетацыі яго канцэнтрацыя ў лістах двухгадовых раслінаў у 1,5 раза была больш высокай, чым у лістах трохгадовых раслінаў, што сведчыць пра больш нізкі акісляльны метабалізм апошніх у гэты перыяд. Аднак да канца чэрвеня колькасць аскарбінату ў лістах больш маладых раслінаў прыкметна знізілася і да канца жніўня заставалася практычна без змен, у той час як у трохгадовых раслінаў адзначалася паступовае зніжэнне яе ўзроўню да мінімальных велічыняў у ліпені, у пачатковы перыяд 2-га вегетатыўнага росту, якое змянілася паслядоўным нарастаннем канцэнтрацый да самага канца вегетацыі. У выніку гэтых адрозненняў колькасць вітаміну С у лістах трохгадовых

San Care	Сардэчнік пяцілопа	нік пяцілопасцевы		Валяр'ян лекавы		
Дата ад- бору проб	фаза развіцця	колькасць, мг %			колькасць, мг %	
		хларафілу	вітамі-	фаза развіцця	хларафілу	вітаміну С
	Расл	іны 2-га го	да жы	цця		
20.V	1-ы вегетатыўны рост	740,21	359,9	вегетатыўны рост	861,54	895,4
25.VI 21.VII	1-е цвіценне пачатак 2-га вегетатыў-	415,66 657,82	164,8 172,7	цвіценне тая ж	741,52 796,16	887,1 949,7
25.VIII 29.IX	нага росту 2-і вегетатыўны рост 2-е цвіценне	484,91 681,14	181,6 279,9	» »	504,07 751,57	734,1
	Paca	іны 3-га го	ода жы	цця		
20.V	1-ы вегетатыўны рост	766,28	238,1	вегетатыўны	1001,31	892,7
25.VI 21.VII	1-е цвіценне пачатак 2-га вегетатыў-	530,26 550,19	226,5 148,4		556,20 585,91	771,8 642,6
25.VIII 29.IX	нага росту 2-і вегетатыўны рост 2-е цвіценне	512,68 651,36	269,0 337,5		644,53 902,19	953,9 1691,7

раслінаў у канцы верасня павысілася ў 1,2 раза ў параўнанні з больш

маладымі раслінамі.

У адрознение ад сардэчніку пяцілопасцевага асімілюючыя органы валяр'яну лекавага на ўсім працягу вегетацыі характарызаваліся істогна больш высокай колькасцю аскарбінату (табліца). У пачатку сезона яго канцэнтрацыя ў лістах валяр'яну была прыкладна ўтрая больш высокай, чым у лістах сардэчніку, аднак найбольш кантрастныя гэтыя адрозненні былі ў канцы вегетацыйнага перыяду, калі яны дасягнулі пяціразовага перавышэння. Як і ў сардэчніку, у трохгадовых раслінаў валяр'яну адзначалася выражанае зніжэнне ўзроўню аскарбінату ў лістах на працягу першай паловы сезона да мінімальных велічынь у ліпені.

Другая ж палова вегетацыі характарызавалася настолькі інтэнсіўным назапашваннем вітаміну С, што ўжо да канца верасня яго колькасць у гэтых раслінах павысілася ў 2,6 раза. Асноўнае павелічэнне прыпала менавіта на верасень, што вытлумачваецца актывізацыяй у гэты перыяд біясінтэтычных працэсаў у каранёвай сістэме валяр'яну [2], спалучаных з узмацненнем акісляльна-аднаўленчых працэсаў ва ўсіх звёнах метабалізму, якія адбываюцца з удзелам аскарбінавай

кіслаты.

Што ж датычыцца двухгадовых раслінаў, то ў верасні назіраўся ана лагічны малюнак рэзкага ўздыму ўзроўню аскарбінату ў іх лістах, аднак сезонны ход гэтага паказчыка меў выражаныя адрозненні з трохгадовымі раслінамі, абумоўленыя як узроставымі асаблівасцямі, так і пэўнымі разыходжаннямі ў агратэхніцы вырошчвання. Так, на працягу першай паловы вегетацыі ўзровень аскарбінату ў лістах двухгадовых раслінаў валяр'яну практычна не меў змен, і выражанае яго зніжэнне адзначалася толькі ў жніўні. Як і ў раслінаў сардэчніку, незалежна ад узросту валяр'яну прасочвалася выразная карэляцыя ў сезонным ходзе назапашвання аскарбінату і зялёных пігментаў пластыд, што сведчыць пра ўзаемасувязь гэтых фізіялагічных працэсаў.

Такім чынам, вывучэнне асаблівасцяў назапашвання вітаміну С у антагенезе двух відаў лекавых раслінаў — сардэчніку пяцілопасцевага і валяр'яну лекавага дало магчымасць выявіць шэраг агульных заканамернасцяў. Так, было вызначана, што найбольш высокі ўзровень коль-

касці вітаміну С у асімілюючых органах адзначаецца ў маі — на стадыі першага вегетатыўнага росту, і ў канцы вегетацыі — пры падрыхтоўцы раслінаў да зімы. На працягу вегетацыйнага перыяду прасочваецца пэўная агульнасць тэндэнцый у дынаміцы аскарбінату і хларафілаў, якая сведчыць пра ўдзел вітаміну С у акісляльных працэсах, што ма-

Summary

Observation results of vitamin C seasonal dynamics in assimilative organs of allaged plants of Leonarus quinquelobatus and Valeriana officinalis were adduced.

Літаратура

1. Ермаков А. И., Арасимович В. В., Ярош Н. П. и др. Методы биохимического исследования растений. Л., 1987.

2. Рупасава Ж. А., Русаленка В. Р., Ігнаценка В. А. і інш. // Весці АН Беларусі. Сер. біял. навук. 1994. № 2. С. 3—9.

Цэнтральны батанічны сад АН Беларусі

ME 10

1830E1

II BH

IR AI.

lý be

TICTEL

энсіі.

KOJI

ниер

[IRL

ER GE

g and

X, 24

TPOS:

XOAS!

1960

, 01

Паступіў у рэдакцыю

УДК 634.738(476):581.522.4+581.54

М. Б. ПАУЛОУСКІ

ФЕНАЛАГІЧНАЕ РАЗВІЦЦЁ БРУСНІЦ РОЗНЫХ САРТОЎ У БЕЛАРУСКІМ ПАЛЕССІ

Брусніцы — каштоўная харчовая і лекавая расліна. Нягледзячы на яе значныя рэсурсы, прамысловыя нарыхтоўкі ягад у Беларусі ў апошнія тры дзесяцігоддзі не вядуцца [1]. Адной з асноўных прычын такога становішча з'яўляецца нізкая біялагічная прадукцыйнасць дзікарослых зараснікаў. У той жа час шляхам штучнага адбору з прыродных папуляцый у Германіі, Галандыі, Швецыі і Польшчы вылучана некалькі сартоў брусніц звычайных, якія характарызуюцца стабільнымі і высокімі ўраджаямі, буйнымі ягадамі і іншымі станоўчымі ўласцівасцямі. у ФРГ ужо да 1989 г. было створана больш за 12 га брусніцавых плантацый і распрацаваны поўны комплекс машын для вырошчвання гэтай расліны ад пасадкі да ўборкі ягад [2].

Улічваючы станоўчы вопыт замежных краін у культываванні сартавых брусніц, мы паставілі задачу даследаваць шэраг сартоў гэтага віду і высветліць магчымасць іх інтрадукцыі ў Беларускім Палессі. Пры пераносе раслінаў з аднаго рэгіёну ў іншы ў сувязі са зменамі кліматычных умоў змяняюцца тэрміны праходжання фенафазаў. Таму даныя фенарытмікі з'яўляюцца паказчыкам паспяховасці інтрадукцыі відаў [3].

У сувязі з гэтым на працягу трох гадоў на Ганцавіцкай навуковаэксперыментальнай базе ЦБС АН Беларусі праводзіліся назіранні за фенарытмікай пяці сартоў брусніц: Карал — галандскі сорт, Мазовія польскі, Эрнтэданк, Эрнтэкроне, Эрнтэзэген — нямецкія, а таксама за брусніцамі звычайнымі, узятымі з размешчанага побач хвойніку імшыстага і высаджанымі на той жа пляцоўцы. Участак, на якім закладзены дослед, уяўляе сабой сярэднераскладзены мелкаабложны тарфянік.

Назіранні за брусніцамі вялі штодня па методыцы І. Д. Юркевіча, Д. С. Голада, Э. П. Ярашэвіч [4]. Каляндарныя тэрміны і сумы дадатных тэмператур адзначалі, пачынаючы з моманту ўстойлівага іх пераходу праз 0°С, пры надыходзе наступных фенафазаў: набраканне і распусканне пупышак; пачатак і канец вясновага, летняга і восеньскага росту; бутанізацыя; цвіценне; закладванне кветкавых пупышак; выспяванне пладоў.